

højtærede Minister at besvare, nemlig en Bemærkning om Alderdomshjemmene. Jeg var ikke klar over, hvorledes de paagældende Bestemmelser vilde komme til at virke, og flere af mine Kolleger i Tinget havde det paa lignende Maade; jeg mener, at det i saa Fald er almindeligt, at man ved første Behandling kan spørge Ministeren, hvorledes Ministeren vil forstaa og fortolke Bestemmelsen, og hvorledes den vil blive forstaaet og fortolket i det praktiske Liv. Derfor tillod jeg mig at omtale det, aldeles ikke fordi jeg paa mit Partis eller egne Vegne vilde fremsætte nogen som helst storpolitisk Betragtning, jeg brugte udtrykkelig Jeg-Formen for at vise, at det drejede sig om noget rent personligt.

Jeg skal herefter gøre et Par Bemærkninger om selve det, som er det centrale i hele Spørgsmaalet, nemlig Skalaerne. Med Hensyn til Spørgsmaalet om de mange Skalaer kan jeg i nogen Maade henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Bjerring udtalte. Den højtærede Indenrigsminister mente, det var en fuldkommen Fejltagelse fra min Side, naar jeg troede, at de gamle kunde faa i Sinde at flytte fra een Kommune til en anden, fordi der i den sidste uddeltes Aldersrente efter en højere Skala; men her hører jeg til min Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. Bjerring netop mente, at det kunde blive Tilfældet endogsaa i ikke ringe Grad, idet der op ad en Købstadkommune kunde komme til at ligge Kommuner med maaske den laveste Aldersrente, og saa vilde det betyde ikke saa helt lidt for de vedkommende, om de kunde flytte ind i en Kommune med en forholdsvis langt højere Aldersrente. Det var det, jeg pegede paa og fandt uheldigt, og derfor mente jeg, at hele dette Forhold maatte gøres mere Ensartethed. Naar man er nede paa en saadan Levofod som den her omhandlede, er der ingen Mening i, at der skal være saa stor en Forskel i de forskellige Kommuner, som der efter Lovforslaget vil blive Tale om.

Dernæst maa jeg sige et Par Ord om det frie Skøn. Denne Forhandling blev indledet med, at man slog fast, at der var to Principper, som trængte igennem med dette Lovforslag. Og det ene var det, at vi skulde bort fra Skønnet og have fastslaaet den Regel, at de gamle kunde have en ret betydelig Indkomst dels ved Arbejdsfortjeneste og dels gennem Rente af Formue. Men naar man altsaa vil gaa bort fra Skønnet, bør man ogsaa virkelig gaa bort derfra og gaa over til faste Satser; man kan ikke sige, at man gaar bort fra Skønnet, og saa alligevel

fastholde det — og det er netop det, jeg synes, man er paa Vej til gennem dette Lovforslag.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange, udtalte, at Hjælpekasserne skal have Ret til at yde et Tillæg til Aldersrenten. Det kan være nødvendigt under ganske særlige Forhold at yde et skønsmæssigt Tillæg, men det ærede Medlem gaar saa vidt, at han bestemt holder paa, at Hjælpekassens Afgørelse skal være suveræn, der er ikke Tale om, at den skal kunne indankes hverken for Amdraadet eller for Indenrigsministeren. Saa er der i Virkeligheden sket dette, at man har flyttet Skønnet fra Kommunalbestyrelsen over til Hjælpekassebestyrelsen, og det er det, jeg har sat mig imod. Kommunalbestyrelsen har Ansvaret for Skatteudskrivningen og for hele Kommunens Administration og økonomiske Forhold, det har Hjælpekassebestyrelsen ikke; saa længe Skønnet ligger hos Kommunalbestyrelsen, er det dog altsaa knyttet til den Institution, der har Ansvaret for Kommunens økonomiske Ledelse, men den Dag, da man flytter Skønnet fra Kommunalbestyrelsen over til Hjælpekassen, flytter man den over til en Institution, der kan uddele, efter som det i Øjeblikket behager den, den er ikke en Gang pligtig at staa til Regnskab nogetsteds for Offentligheden. Derfor har jeg saa afgjort taget Afstand fra Lovforslagets Bestemmelse om, at Hjælpekassen kunde yde Tillæg til Aldersrentens faste Satser; thi saa opnaar vi i Virkeligheden ikke at faa de faste Satser gennemført og heller ikke at komme bort fra Skønnet.

Naar der er Tale om enkelte særlige Tilfælde, der kan indtræffe, er der jo Bestemmelser f. Eks. i § 10, gennem hvilke der fastsættes visse Ting, som de gamle kan opnaa, og dette kan jeg fuldt ud give min Tilslutning; jeg kunde godt tænke mig, at man her vilde udvide Rammerne lidt og fastsætte enkelte andre Ting, som Kommunen ogsaa kunde yde de aldersrentenydende under særlige Forhold. F. Eks. med Hensyn til Spørgsmaalet om Hospitalsophold maatte der formentlig kunne træffes den Ordning, at Aldersrente kunde ydes som Vederlag for Hospitalsophold, og der kunde maaske i § 10 tilføjes en Bestemmelse om, at de vedkommende ogsaa kunde faa Medicin under samme Vilkaar som de øvrige nævnte Ting. Alt dette er mit Parti villigt til at forhandle om indenfor Udvalget, men at opretholde Skønnet blot med den Forskel, at det nu skal flyttes over til Hjælpekassen i Stedet for at hvile hos Kommunalbestyrelsen, er v